

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr.
a treia-ora 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Măcelarilor nr. 21.

Se prenumără și la poste și la librării.

În România:

la dnul Carol Schuller în București, strada
Labirint nr. 4.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom

În Casa Magnaților.

Evenimentul zilei de ieri a fost votarea magnaților asupra proiectelor respinse odată, asupra neconfesionalității și a recepțiunii Ovirelor.

Ne aducem aminte că sub Wekerle, la votarea din 5 Octombrie anul trecut, proiectele acestea au putut trece discuția generală cu 113 voturi contra 112 voturi, câștigând însă în discuția specială cu 122 față de 96 date pentru neconfesionalitate.

Dacă comparăm rezultatul dela 5 Octombrie anul trecut cu cel obținut de Bánffy în 22 Martie a. c. vedem că și guvernul și opoziția au avut cu câteva voturi mai mult, dându-se și *pro* și *contra* câte 119 voturi.

An lucrat și unii și alții, a lucrat mai ales guvernul cu toate mijloacele posibile și, deprimat de rezultatul primei votări, organul de frunte, scris în nemțește, al guvernului căutând să-și explice decepțiunea sa, rămâne să scrie că pricina este o foarte intimă legătură a „legiunii romane” din Casa Magnaților, cu Vaticanul, care a publicat în 20 Martie alocuția Papei, în care proiectele guvernului maghiar sunt declarate de contrare principiilor catolice. Publicația făcută tocmai în ajunul discuției arată ce intimă este legătura cu Roma, cât ține Roma ca partidul catolic să fie spriginit și întărit și alte de acestea.

Încercarea de a prezenta lumii lupta partidei liberale ca vrednică de simpatia celor ce urșesc Roma, este însă zadarnică. Felul cum s'a forțat aducerea acestor proiecte în parlament s'a desvilit doară în broșura lui Busbach foarte lămurit. Și nu se va pute contesta că apelul la trebuințele statului „național”, la anticatolicism și altele au fost mijloace posterioare menite să acopere intrigele de partid și frivolitatea cu care interesul de partid a putut să răscolească un teren liniștit.

Dacă magnații, ce-și iau în serios credințele, fac o energică opoziție, dacă Roma îi spriginește și dacă Viena îi urmărește cu simpatia sa, urmările acestea sunt prea firești.

Partidul liberal pricepe însuși, că opoziția aceasta nu-i de-a gluma. Alegerea ce s'a desvilit la Nitra și unde terorismul cel mai cumplit s'a pus în luptă cu toate drepturile și cuvintele, a dovedit că partidul popular intră cu foc în luptă. Pot organele liberale din Pesta și Viena să ceară sdrobirea partidului

acestuia, el lucră sigur. Și guvernul liberal pricepe, pentru un pas îndrăgăst, nu sunt de loc jignite prin compromisul eșit tot din sfere liberale.

Ce-i acest compromis?

Compromisul propus de contele Széchenyi înlocuiește §§-ii 22 până la 29 din proiectul original cu un singur §, care dispune următoarele: „ministrul este îndrumat să reguleze printr-o ordinațiune relațiunile de drept religios-nar ale celor-ee nu aparțin nici unei confesiuni recunoscute prin lege ori recipiate, sau nu se alătură la nici una până la vremea în care ei intră într-o confesiune recunoscută ori recipiată. Și anume are să se hotărască modalitatea, sub care cineva poate eși dintr-o confesiune recunoscută ori recipiată, fără să se alature la alta; mai departe au să se definească raportul de drept și îndatoririle celui eșit în acest mod față de confesiunea, din care a eșit; în sfârșit, pornind dela principiul deus in articulo de lege 32: 1894, conform căruia copiii la tot casul trebuie să fie educați în vre-o religie, are să se reguleze și raportul de drept religios și educațiunea religioasă a copiilor acelor, ai căror părinți sau părințe ori mamă nu aparțin nici uneia din confesiunile recipiate ori recunoscute prin lege. Ordinațiunea, ce se va da, cu privire la regularea chestiilor de mai sus, nu se poate nici retrage, nici modifica fără de consimțământul corpurilor legislative”.

Aceasta este modificarea, pe care Széchenyi a propus-o, ca să fie admisă de Casa-Magnaților. Modificarea s'a propus mai întâiu într-o conferență, ținută la 19 Martie, a membrilor liberali ai Casei-Magnaților. În această conferență Bánffy a declarat, că el și guvernul seu ține ca mai bună formularea §§-lor din proiect, deci că și modificarea nu alterează esența proiectului, că prin urmare o poate accepta și că se va sili să o treacă și în Camera deputaților.

Intențiunea „compromisului” este să stabilească printr-o ordinațiune legalitate interconfesionalității și să tradeze puterii executive un drept parlamentar. Ear' prin consimțământul legislativei, ce se cere la modificarea eventuală ordinațiunii, liberalii caută să paralizeze o acțiune de „revisuire”, cum o cere partidul popular, prin condiționarea ei de consimțământul deputaților, care probabil încă lungă vreme tot atât de încântați vor fi de neconfesionalitate ca și de prezent. Bánffy a putut deci să zică cu drept cuvânt, că

„esența” tendențelor liberale, de a păgâni țeara și a spori forțele executive, nu sunt de loc jignite prin compromisul eșit tot din sfere liberale.

Dacă acum presidentul Casei-Magnaților a dărimat pentru intrarea în discuția specială a proiectului, alăturându-se cu votul seu la cele 119 voturi liberale și dacă opoziția își concentrează lupta la §§. 22—29 ai proiectului, care sfințește prin lege neconfesionalitatea, apoi asupra compromisului deja propus se vor arăta sorții luptelor viitoare.

Care pot fi ei? Magnații opozițanți au decis să nu admită nici compromisul, ci să se facă propuneri contrare. „Ei nu sânt așadar” dispuși să intre la învoeli, în care știu că de principiile lor nu se va ține seamă. Atitudinea opoziției este deci lămurită, intransigentă. Vorba este: se va repeta și cu Bánffy ce s'a întâmplat cu Wekerle adevă: în discuția specială guvernul se rămână într-o deprimătoare minoritate? Se vor despărți și de astă-dată atât de multe voturi de către liberali, cum s'au despărțit atunci? Nu știm. Guvernul însuși scrie un corresponsent al oficiosului „Presse”, speră să întrunească pentru compromis o majoritate de 5—15 voturi. Sub Wekerle opoziția a intrunit la votarea specială 10 voturi mai mult liberali cu 17 mai puține decât la votarea generală. Să fi reușit guvernul, să fi câștigat chiar 15 antagoniști. E greu de admis. El însuși, se pare, nu-i sigur și admite 5—15 voturi majoritate, — ce siguranță! Se speră anume, că să-tui de o luptă ce „trebuie” (?) să se sfirșească, zice același corresponsent mulți magnați ce au scrupuli constituționali față de compromis, vor vota totuși pentru el, „închizend un ochiu”.

Lupta pentru neconfesionalitate s'a mai complicat deci și cu o chestie de drept constituțional. Și ar fi o tristă aparițiune, că pentru a neliniști conștiințele religioase ale popoarelor din patrie, în patria noastră se cere chiar și o lipsă mare de respect pentru spiritul constituției!

Ce stări au ajuns să producă acei oameni, care înferează de „trădători de patrie” pe cei-ee doresc și ei schimbări de constituție în sens naționalist! Când interesul maghiar o pretinde, nu-i nici constituție sfântă. Când naționalitățile cer drepturi, ea-i un petrificat, neschimbător!

Avem așadar și mai multe motive decât până acum să fim încordați asupra sfirșitului luptei din Casa-Magnaților.

Crisă. „Fehérmegei Napló” organul partidului catolic scie: Aflăm dintr'un izvor sigur și anume din cercurile guvernamentale, că încă la vară s'au cel mult la începutul toamnei se vor face noue alegeri. Cabinetul Bánffy, după-cum aflăm din izvorul amintit, nu o să ajungă aceste alegeri, odoi va fi sili să demisioneze mai înainte de ce s'ar face alegerile. Știrile acestea se confirmă prin niște informațiuni primite din Viena dela cercuri foarte apropiate de Curte.

Di Nicola: Cristea, venerabilul martir, a sosit din temnița Vașului la Sibiu. 'I-s'a dat concediu pentru a asista la înmormântarea fiului seu. Dacă mângiere poate ave un părinte în fața unei atât de nemărginite dureri, apoi dl Cristea s'ar pute mângăia cu semnele de dragoste și stină pe cari Români din Sibiu și giur 'I-le-au manifestat ieri, când 'I-au primit. Deși abia cu o zi înainte s'a anunțat sosirea sa, dl Cristea totuși a fost așteptat la gara din Sibiu de sute de Români, între cari o parte însemnată a inteligenței din loc, mai ales tineret, și apoi o mulțime de preoți și învătători din giur. Au fost deasemeni și mulți țerani.

Când au zărit figura venerabilului luptător, toți și-au descoperit capetele.

Părintele, frânt de durere, a trecut prin șirul lung al întimpinătorilor, strângend, cu ochii scâldați în lacrimi, mâinile multora. A fost o scenă de sfâșietoare durere, vâzând suferințele de oameni, cari toți îl priveau în tăcere, respectând dolul și împărțisind durerea sufletului martirului, care de sigur, nu astfel își tucipua să sosească la Sibiu din Vaș.

După înmormântare, dl Cristea se va reîntoarce ear' la Vaș, pentru a-și împlini cele cinci zile, cât mai are din osândă.

Sașii „verzi”. În ziua de 20 Martie cam 400 Sași tineri s'au adunat într-o conferență la Brașov, spre a se chibzui despre organizarea luptei naționale. La eastă adunare s'a primit o rezoluțiune foarte energică și pătrunsă de spiritul național săsesc. Rezoluția este lungă, conștând din 11 puncte. Eată unele ideei conducătoare ale ei:

Stau deocamdată neclintii pe basa programului săsesc din 1890, care însă este apt de a fi dezvoltat mai departe în sens național.

Se consideră că de neapărată trebuință stringerea laolaltă organică a tuturor Sașilor (adecă nu numai a alegătorilor) întru lucrarea națională comună.

Politica Sașilor trebuie să fie pur națională-săsescă. În politica Sașilor trebuie să fie hotăritoare numai voința națională a

poporului săsesc. „Politica pur națională-săsescă însă, precum dorim să fie urmată de către deputații nostri, exclude în actualele stări de lucruri, împregiurarea ca ei să fie înrolați într-unul din partidele politice existente”.

„Cerem dela deputații „nostri” ca să-și țină mâna liberă în faptele lor”; „voim ca deputații nostri săsești să stea afară din partide: deoare-ce nimeni nu poate fi slugitor la doi stăpâni”.

„Sântem dușmani ai domniei de clice și ne răsboim contra cocoloșirii și tănuirii lucrurilor ori în ce formă s'ar întâmpla”.

Rezoluțiunea în punctele deosebite stăruiește asupra accentuării energice a limbii, bisericii naționale și în sfirșit a interese economice.

Din parlamentul maghiar.

Casa Magnaților.

Sedința dela 21 Martie.

La ordinea zilei: proiectul despre libertatea de a aparține unei religiiuni sau și a nu ave deloc religieune.

Naintea discuției, groful Eszterházy Miklós M ó r interpelează pe ministrul de interne privitor la alegerea dela Nitra.

Răspunsul ministrului îl ia la cunoștință „cu mare liniștire și sperează că cuvintele liniștitoare ale trinisului vor fi înțelese în întreagă țeara și vor aduce liniște în spirite”.

Zichy Nándor vrea să vorbească și el la chestie, dar' presidentul îl oprește.

În discursurile ce urmau apoi despre proiectul la ordinea zilei nu e aproape nimic vrednic de a fi scos la iveală. Au vorbit dar:

Episcopul Desseffy contra; lui îi urma ministrul Wlassics cu argumente culese din vorbirile foștilor miniștri Szilágyi și Csáky.

Groful Zay Miklós spune între altele că: idea reformelor religioare a scăpat partidul liberal de disolvarea deservită, de aceea guvernul ține morțiș a menține această idee.

Beöthy Zsigma primește proiectul, ear' baronul Vécsey József îl respinge.

După aceasta urmează un duel de cuvinte între grofi Kéglévich István și Eszterházy Miklós M ó r. Cel dintăiu atacă vehement partidul popular aruncându-i fel și fel de epetite vătămătoare; între altele cuvântul „neuman” îl pronunță de trei ori tot mai mult acetuând.

Eszterházy își apără partidul, asemănându-se pe sine cu un sculptor și partidul

FOIȚA „TRIBUNEI.”

Legenda trandafirului

de Paul Mantegazza.

Lui Amor, deși trăia în cer, d: câtăva vreme 'i-se urse de moarte și ceru dela Esculap un mijloc în contra căscatului, prin care călca neconținut bunacuvința olympică.

Venus îl certa zilnic.

„Tu ești fiul meu, ești tinăr și întreci pe toți ceilalți zei în frumseță; cum îți poți jeli viața în acest chip?”

„Mamă dragă, mă plictisesc și dacă Esculap nu găsește nici un remediu pentru mine, atunci în curând îmi voiu scrinti fălcile”.

„Nu 'ți-e rușine?”

„Nu 'mi-e rușine, dar' sufer prin asta. Nu știu nici un remediu pentru mine?”

„Fă dar' curte la careva dintre zeițe. Nu sânt oare între ele câteva foarte frumoase, blonde, brune, care îndestulesc ori-ce gust, pot împăca ori-ce caprițiu?”

„La aceasta îți pot răspunde numai (aici lătre patru ochi, unde nimeni nu ne aude), că toate aceste dame ale Olympului îmi sânt cu desăvârșire antipatice. Ținuta lor e prea afectată, sânt prea mândre că sânt zeițe, zeitatea lor le ajunge. Abia pentru trecere de vreme se ocupă puțin cu dragostea; în cele mai intime manifestări ale sentimentelor pun totdeauna mai multă mândrie decât dragoste. Numai ieri îi făcusem

curte Proserpinei, și părea deja inclinată să mă iubească, când sării sus de pe canapea, fiindcă în glumă am apucat-o de nas cu toată gingășia degetelor mele”.

„Tu nici nu te gândești că sânt o zeiță?”

„Și nu sânt eu un zeu?”

„Așa 'i-am răspuns. Plecai apoi și o lăsași cu grandomania și capriciile ei. Ah! mamă dragă, aceste dame grave, care zilnic au să-și joace rolurile pe teatrul olympic, mă plictisesc de moarte. Dintre toate otrăvurile, care nimicesc dragostea, nici una nu e atât de omoritoare, ca pedanteria. Mie îmi trebuie o ființă, care dacă mă iubește, să uite toată mândria, toată zeitatea, scurt: totul. Să mă iubească numai pe mine, să-și aparțină numai mie, ziua întreagă”.

„Atunci pretinzi mult, fiinle. Eu sânt zeița amorului și mă îndestulesc cu mult mai puțin. Ori-ce dragoste e o floare, și fiecare dragoste trebuie să se deosebească de ceaialtă, cum se deosebesc și florile, care toate împreună sânt admirabile, dar' luate aparte, una poate fi mai frumoasă decât alta. Îmi place la fiecare adorator nou bunul ce-l are, și fiecare dintre ei are o valoare deosebită, care nu se găsește la nici un altul. La crin nu caut coloarea trandafirului, nici la camelie parfumul îmbetător al garoafei”.

„Ei bine, mamă, zeițele Olympului pot fi deosebite una de alta, dar' toate sânt plicticoase în chip deosebit”.

Aici Venus, care deja de mai multe ore voi să pună o întrebare ce-i preocupa mintea,

nu mai putu să tacă și zise către Amor cu un zîmbet reuțăcios:

„Și Juno, de ce nu o iubești pe ea?”

Amor înroși, se încurcă, și încă așa de mult, că rămase dator cu răspunsul la întrebarea tachinatoare a mamei sale. Ear' aceasta se bucura, că 'i-a descoperit partea slabă, și continuă cu reutate crescândă:

„Nu te-ai bacura, să pui corone, Dumnezeui zeilor, lui Iupiter al tunetului, care a făcut tocmai așa cu mulți colegi olympici de ai lui?”

„Ah, lasă-mă! Demult îmi aruncă Juno priviri de dragoste și nu mă lasă în pace. Cu cât o tratez mai indiferent și cu dispreț, cu atât mai mult spune că mă iubește, mă urmărește în tot locul, mă surprinde în tot colțișorul, unde îmi caut refugiu. Nu demult mă prinse de aripi, și dacă n'aș fi lăsat să-mi smulgă câteva pene, aș fi fost prisenierul ei. Nu vezi cum 'mi-a stricat aripa? În sfârșit am amenințat-o, că o voi spune lui Iupiter, și știi ce-mi răspunse? Ridică din umeri cu dispreț, și zise:

„Spune-i! Iupiter e răbdător”.

În sfârșit, înalta zeiță merse așa de parte, că-mi promise, dacă o iubesc, dragostea Dianei, care până acum n'a sărutat buze omenești...”

„Și tu ai hesitat?”

„La tot casul am hesitat și voiu hesita mereu. Juno 'mi-a fost totdeauna indiferentă, dar' acum 'mi-e chiar urită, cu dragostea ei plicticoasă ce vrea să 'mi-o impună”.

„Dar' de ce n'o iubești?”

„Pentru-că e bătrână; pentru-că își ascunde crețele cu ceva alifie, pe care 'i-o aduce Mercur dintr-o planetă oare-care, pentru-că își sulimănește ochii și buzele, pentru-că miroasă a mucegai și a păstramă. Nu, nici-odată nu voiu primi desmerdările acestei femei lacome, bătrâne, care îmi amărăște viața!”

Venus ofta, fiindcă iubitul ei fiu se plictisia și se năcăja, și după-ce tăcuse multă vreme, parcă ar fi căutat o eșire din acest labirint, parcă 'și-ar fi obosit spiritul cu deslegarea unei probleme grele, strigă:

„Iubite Amor, am găsit un remediu pentru boala ta. Scoboară-te pe pământ, una dintre cele mai mici și frumoase planete pe care soarele o luminează cu razele sale. Știu că acolo sânt femei foarte frumoase, căci se îndrăgostesc iute și cu foc: acolo vei găsi ușor una, care să te iubească și să te facă să uiți plictiseala cerului, prigonirile necurmte ale soției lui Iupiter”.

„Excelent! Bravo!”

Strigând așa Amor, bătu din aripile trandafirului și-lăsa să-l sune în tolbă săgeata de diamant, cu care avea de obicei să rănească de moarte zeițele și femeile.

Studia în decurs de câteva zile harta sistemului planetic și apoi în sbor neîntrerupt de gese ore se coborî în India, unde intră într-o pădure de palmieri pe țărmul Gangelui.

Soarele arde puternic, și din tufa deasă de feregă și trește se ridică un parfum îmbetător, care părea a fi esența a sute de mirosuri și mii de flori. Aerul încălzit de soare

și îmbalsamat de atâtea miros, pătrundea în inimă ca o dulce desmerdare și atingea pelea ca o pudră.

Amor se simția aproape asfixiat, călcă mușchiul și ferega și se apropie de țărmul riului, pentru-ca să caute un aer mai proaspăt, mai răcoros. Și acolo, pe nășipul argintiu al sfântului riu, vâz, lungită pe o blană de tigru, o ființă de bronz, care dormia. Era de bronz, căci așa-i era coloarea întregului ei corp, pe care îl acoperia pērlu negru ca noaptea. Era de bronz; dar' de un bronz cu viață, care ofta, durmind și zimbând în această natură plină de căldură și parfum.

Aici, pe blană de tigru, în carnea de coloarea bronzului, în abanosul pērlui ei scilpicios, rideau două șire de dinți albi, parcă o urmăriau alternative unui vii fericit.

Amor sta nemșcat, fermecat și tremurând. În cer nu vâzuse nici-odată o zeiță, care să fi fost mai frumoasă ca această ființă femeiească. Era numai ochi, și o cuprindea cu cel mai nemărginit dor, care a aprins vre-odată inima unui zeu.

Deodată zise, nu: strigă cu o voce puternică, detunătoare:

„Ah! ce frumoasă ești?”

Și ființa de bronz, deșteptată la acest strigăt, deschise ochii, umezi încă de somn și de vis, și parcă apariția lui Amor ar fi fost continuarea visului ei, strigă și ea în extas:

„Ah! ce frumos ești!”

La Gange dragostea se desvoaltă iute. Nu e mirare, când aerul e atât de voluptuos, cald și parfumat.

seu cu statua; „și întotdeauna precum sculptorul sparge în bucăți, cu propriile sale mâini, statua, dacă observă pe ea măcar un punct negru, așa ar face și el: „Așa și eu voi sparge opera mea politică, îndată ce voi observa vre-o pată pe ea“...

Baronul Prónay Dénes primește proiectul și groful Széchenyi Imre jun. Pe urmă presidentul ordonduște.

Pentru au votat: toți ierarhii protestanți, stegari, cei 3 președinți ai curților de cassatie, guvernatorul din Fiume, principii: Bathyányi-Strattmann și Odescalchi Gyula; vin apoi grofi, baroni și 52 magnați numiți și aleși.

Contra au votat; ierarhii r-catolici și greco-catolici; ierarhii greco-orientali; 3 stegari; principele Pálffy Miklós; grofi și baroni, 12 magnați numiți și aleși.

Absenți: episcopii Strossmayer, Dulánszky și Lőnhart; din greco-orientali: Nikanor Popovici al Timișoarei; dintre protestanți: epis. Karsay și inspectorul districtual Szentiványi Marcz; 71 alți membri, printre care dignitarii curții.

Scrutătorii constată foarte cu anevioie rezultatul votării, reese un vot majoritate pentru, dar' deoare-ce se aud voci de îndoaie, presidentul ordonduște pe mâne încă o votare de control.

Încă o broșură maghiară despre Români.

Jancsó Benedek: „Szabadságharcunk és a Dáko-Román törökéssék...“ (Lupta noastră pentru libertate și mișcările daco-române).

DI Dr. Jancsó Benedek, marele „cunoscător al chestiei române“ s'a pus să deslege nodul gordian unguresc, și din însărînarea și cu ajutorul pecuniar al guvernului a scos de sub tipar o — broșură. Menirea ei ar fi să lămurească chestiunea română din punct de vedere al istoriei și al științei.

Reservându-ne dreptul de a ne pronunța asupra acestei broșuri, într'unul din numeroii viitori ai „Tribunei“, vom da în următoarele cuprinsul acestei broșuri, capitol de capitol.

În „Introducere“ dl Jancsó expune scopul d-sale, ce l'a urmărit în studiile sale asupra chestiei române. El spune, că chestia română a început să existe din acel moment, în care a „pășit pe pământul Ungariei, prima ceată de Români emigranți“. Politicianii maghiari însă au neglecat această chestie, sau mai bine nu l-au dat importanța cuvenită, din care cauză ea a crescut și s'a întărit. Greșeala politicianilor maghiari, Jancsó Benedek o află cu deosebire în aceea, că aceștia au uitat să consulte în această chestie vocea științei. Au uitat să studieze istoria și dezvoltarea istorică a chestiunii românești. Și astfel Maghiarii astăzi stau în fața unor porniri care și-au ridicat capul deodată și care nu puțin îngrijire le face. Pornirile acestea însă nu sunt așa de subite cum cei nepricepuți o cred. Ele au o dezvoltare îndelungată, alimentată în decursul mai multor decenii. Această dezvoltare și-a propus dl Jancsó Benedek să o lămurească ca să se poată afla deslegământul problemei ce se cuprinde în următoarele sale cuvinte:

„În statul maghiar locuiesc aproape trei milioane de Români și încă pe un teritor,

După câteva minute zeul amorului și ființa de bronz se îmbrățișară și se sărutară cu foc.

În aceeași oră Juno, după-ce cântase zadarnic pe Amor în toate salele, coridoarele și templele Olympului, îndreptă ochianul lui Saturn spre pământ și zări pe cei doi îndrăgostiți șezând pe blana așternută deasupra nășipului argintiu de pe țărmul Gangelui.

După această descoperire, urmă un urlet ca de leu rănit.

„Jupiter, Jupiter!“ strigă din toată puterea vocii.

„Jupiter, Jupiter, împrumută-mi cel mai puternic fulger“.

El îi împlini cererea: trăsul în cei doi fericiți, cari tocmai atunci se sfîrșiră de focul dragostei.

Si fulgerul trăsul cu toată puterea între brațele încrucișate; nimeri fata de bronz a Gangelui, și pătrunse în carnea fragedă a lui Amor, prefăcându-se bronzul în carne în praf, dar' n'a putut despărți buzele, contopite într-o ultimă sărutare.

Buzele rămăseră unite pentru vecie și lângă ele crescî trandafirul primăverii, parfumat ca cea sărutare de dragoste, roșu ca buzele calde ale celor două ființe, cari s'au iubit la țărmul Gangelui.

Ear' vîrfu fulgerului jupiterian se prefăcî în ghimpi.

Trad. de Lucretia Popescu.

unde ei formează față de elementul maghiar, o considerabilă majoritate, și care fără aceasta — substrăgînd sîcumea — în ceea-ce privește etnografia formează o neîntreruptă continuitate cu un teritor, pe care poporul român trăiește vieță de stat, de sine stătătoare. Istoria acestor două rase e într'un contact de aproape 600 de ani. Avem interese comune, care fac să fim așezați unii la alții și eărăși avem aspirațiuni diferite, care din când în când ne aduc într-o colisiune ce aproape nu se poate aplană. Nu numai că într'un stat trăim cu ei, dar' adese într'un sat, ba chiar și într-o casă. Vieța și contactul zilnic provoacă o anumită reciprocitate și comunitate de moravuri și dă-tini, dar' pentru aceea totuși sîntem siliți să simțim din pas în pas și zi de zi, că idealurile noastre diferă de ale lor, alte sînt dorințele noastre, alte gândirile și alta întreagă lumea simțirilor noastre. Știm că împreună trăim de deja atîția secol; că acest pământ pe care îl locuim este patria noastră comună; că oasele noastre de brîușii aceluiași pământ vor fi acoperite; că vîile roditoare în măsură egală ne împart bunățile lor; știm că prietenii adevărați și inimiciile ne sînt comuni, — și totuși trebuie să simțim, că un abis, care din ce în ce mai larg și mai adînc se face, ne desparte pe noi și ne face să simțim că sîntem străini unii altora. În aceeași școală primim educația, istoria aceeași patrii o învățăm și totuși eroii nostri nu sînt și ai lor, gloria noastră este obiect de invidie inaintea lor, și pierderile noastre bucuria lor. Și întors: acelora pe care ei îi adora ca pe eroi noi le zicem că sînt mișei, și ceea-ce ei numesc faptă eroică de viteaz noi o desprețuim și-i zicem — tradare de patrie!“

Cum se face aceasta și cum s'au dezvoltat lucrurile că le putem constata acestea? Eată problema pe care vrea să o deslege cu ajutorul — științei dl Jancsó Benedek, care repudiază teoria „catorva agitatori fără de suflet“ și spune, că „motivele mișcărilor naționaliste sînt mai depărtate și mult mai complicate decît ca să-și aibă nutrețul numai în activitatea „catorva agitatori fără suflet“, după-cum o cred aceasta mulți, judecînd din aparențele de pe suprafață“.

DI Jancsó începe deci cu istoria, și începe anume cu aceea (cap. I), că Români sînt venetici în țeara aceasta, și ca atari au fost considerați din timpuri vechi. În sentimentul de drept public al Maghiarilor, încă din cele mai depărtate timpuri, Români erau considerați de un popor „neo ad libertatem vocatus nec ad libertatem natus“. În același timp însă zice, că „tamen libertatem contra regni mandatum vi quasi et facinoribus sibi arrogare audent“.

Dela situația politică și de drept trece la situația morală, în care se aflau Români în secolul al XV. și XVI., căci își începe povestea. Spune, că în actele publice de atunci sîntem numiți nefandissimo Valachos. Chiar și în secolul al XVII-lea erau numiți încă într'un manuscript italian, rustici (rustici) și asasineschi (asasini). Natural, că din această deplorabilă stare naturală ne-au scos generoșii și civilizații confrăți Maghiari. Legile și tendințele îndreptate spre nimicirea religiei ortodoxe de pe timpul orgiilor protestante, în cartea dlui Jancsó Benedek sînt persecutate, ca legi aduse pentru ridicarea moralei preoților ort. Români, și prin urmare pentru moralizarea și civilizarea poporului român. Protestantismul a sedit deci, după dl Jancsó, primul simbul de cultură, durere însă zice d-sa, că „religiunea Românilor stă așa departe de religia rațională și subire a protestanților și prin urmare protestantismul n'a putut cuceri mult teren în vieța orientală a rasei latine, precum n'a putut cuceri nici între popoarele romane din Apus“.

În capitolul al II-lea continuă cu povestea până la răscoala lui Horia, pe care îl prezintă ca străin de ori-ce idei și aspirațiuni naționale.

(Va urma).

Volnicii la alegerea din Nitra.

Foile ungurești continuă a înșira volniciile comise cu privilegiu alegerii din Nitra. E aproape de necrezut cu cît șiretlic au purces slugitorii guvernului, la controlă, pentru-ca să-și scoată majoritatea recerută lui Latkóczy.

Continuăm și noi cu publicarea acestor volnicii, care sînt și ridicole în același timp.

Eată, după foile ungurești, câteva clișeuri dela alegerea din Nitra:

Înainte comisiiunii de controlă stă un țeran. Președintele Tharnoczy Gustav îl întreabă de nume și acela răspunde:

— Sittó János.

— Trebuie să-ți resping votul — zice Tharnoczy, pentru-că d-ta ai exprimat numele numai cu un t, pe când în listă ești scris cu doi t.

Deputatul Pázmándy a protestat spunînd că a auzit bine, accentuarea corectă,

(cu doi t) a țeranului. Înzadar, Tharnoczy e nemilos!

Alt cas:

Alegătorul e om inteligent.

— Cum ți-e numele? Întreabă teribilul Tharnoczy.

— Freiburger Győző (Victor pe ungurește. Red.)

— N'ai drept de alegere, pentru-că în listă e scris Freiburger Victor.

În felul acesta au fost respinși aproape a treia parte din alegători. Ear' cei care au trecut prin sîta aceasta au îndurat alte ispitiri:

— De cîți ani ești?

— 32!

— N'ai drept de alegere, pentru-că în listă e 31.

— De atunci de când s'a făcut lista a trecut un an și prin urmare sînt de 32.

— În listă nu-i scris așa; n'ai drept de alegere.

Alt cas cu anii:

— De cîți ani ești?

— 40!

Nu poți vota, pentru-că și în listă e scris 40, pe când lista s'a făcut cu un an mai înainte și atunci ar trebui să fii de 41...

Urmează apoi cu miliția:

Tharnoczy întreabă pe fiecare alegător când l'a asetat? Dacă n'a fost cătană, când l'a vizitat prima-ora, în care an, în care lună. Dacă nu știe să răspundă — sună refrenul guvernamental: n'ai vot...

Proba cea mai grea peste care avea să treacă fiecare alegător a fost: numele candidaților.

Eată casuri:

— Pentru cine votezi?

— Pentru Zichy?

— Candidat cu numele acesta nu este.

Tot astfel respinge pe aceia care votează pentru: Zichy Gróf și Ifj Zichy János. Singur acela putea să voteze care spunea corect: ifj gróf Zichy János. Dar' nici atîta nu era de ajuns pentru-că erau doi ifj gróf Zichy János, cu toate-că renunțase unul.

— Pentru cine votezi?

— Pentru ifj gróf Zichy János.

— Pentru care Zichy? sînt trei.

— Pentru ifj gróf Zich János.

— Nu votezi pentru — Nepomuk.

— Pentru ifj gróf Zich János — răspunde cu insistență alegătorul.

— Răspunde la ce te întreb — replică Tharnoczy.

Alegătorul încurcat nu știe ce să răspundă și îl resping dela urnă.

O altă volnicie a comis teribilul fabricant de pompe dl Gustav Tharnoczy, prin aceea, că a sărit peste alegătorii din patru comune întregi. Casul e următorul:

Ajungînd la patru comune unde alegătorii erau cu toții partizanii contelui Zichy, trimite pe un ofițier să-i avizeze pe alegătorii Zichyști din comunele acelea să vină la alegere. Peste scurtă vreme se reîntoarce ofițialul și spune că în comunele acelea nu este nici măcar un singur Zichy-ist. „Așadar“ trecem mai departe la alte comune! — răspunde cu satisfacție dl Tharnoczy.

În felul acesta au decurs alegerile mai departe. Și unde șiretlicurile dlui Tharnoczy & Comp. nu erau de ajuns, întrau în acțiune sulițele gendarmilor și puștile soldaților recuirați. Căci pentru garantarea constituției și a alegerilor libere au fost recuirați companii întregi de gendarmi, pedestre și dragoni.

Spicuri din foile maghiare.

Foile „patriotice“ aduc mari laude Ungurilor din Turda, care au adunat deja 500 fl. pentru a ridica (?) o statua lui Kossuth.

Se și potrivește statua lui Kossuth în Turda. Mai ales dacă la inaugurare îl vor și declara patron al „actelor patriotice“ de soiul celor, prin care Turzenii au ajuns faimoși.

*

„Ellenzék“ dela 22 c. scrie, că fisolăbirul din Ghiurghiu a pedepsit la cîte trei zile temnița pe Ioan Dobran, preot, Simeon Retișan, învățător și Miltiade Niculescu; ear' pe soția dlui preot Ioan Dobran, a amendat-o cu 20 fl. „din cauză că au colectat pentru Dr. Rațiu tot felul de lucruri de casă, pe care le-au și trimis la Sibiu pe numele ziaristului Ioan Russu, ca să le trimită martirului, care la 1870 a jefuit pe Români din acele părți“.

Dacă a jefuit pe Români, cum se face că ei totuși îi păstrează încă atîta iubire și venerațiune, — eată ce se ne spuneți „patrioților“ dela „Ellenzék“.

CORRESPONDENȚA

„TRIBUNEI“.

Zarand, 8/20 Martie.

(Sinodul protopresbiterial al tractului Zarand). În timpul de față abia ni-a mai rămas ca cerc de liberă activitate familia și nu știu până când biserica. De acestea mai ales trebuie, până este timp, să ne interesăm, ca de doi factori indispensabili la continuarea și întărirea vieții noastre naționale.

N'ar strica, din contră ar fi foarte folositor, dacă din an în an s'ar publica cîte o icoană, dar' fidelă, despre activitatea preoților, protopresbiterilor, despre decisele sinoadelor parohiale și protopresbiterale, precum și despre executarea deciselor.

Urmarea ar fi, că zelul și activitatea unora ar desmoriți apatia, ar gonii pesimismul și locul trăgănării l'ar ocupa energia. S'ar produce o emulațiune în interesul și prosperarea bisericii, fundamentul vieții noastre.

Conditio sine qua non, icoana să fie fidelă. O astfel de icoană vreau să dau eu despre sinodul protopresbiterial din Zarand.

Sinodul s'a întrunit în adunarea sa ordinară Joi la 23 Februarie 1895.

La celebrarea sfintei liturgii împreunate cu invocarea Duhului Sfânt, nu s'a prezentat mai nici un membru al sinodului.

La 10^{1/2} ore a. m. conform programului avea să urmeze deschiderea sinodului, însă lucru obicinuit nu se poate la ora fixată. Abia după 12 ore s'au adunat. Din numărul total abia s'au prezentat jumătate. De aici se poate deduce, ce interes poartă domniile membri de afacerile protopresbiteratului. Interesul poartă fesul. Cei mai mulți se ved numai la constituire.

Cea mai mare activitate au dezvoltat-o membrii la verificarea profesorului Vas. Boneu. Scrutarea din partea comisiei a durat 1^{1/2} oră, ear' decidera mai bine de 1/2 oră. Preșidiul de 4 ori a pus la vot verificarea sau nevalidarea numitului profesor în speranță, că dacă a reușit la prima votare, nu va reuși la a doua etc.

Manopera hidoasă s'ar mai fi continuat, dacă dinii membri n'ar fi avut teamă de noaptea, și dacă n'ar mai fi fost de a se trece cu supunere ad latus și rapoartele comitetului și protopresbiterului.

Peste rapoartele de activitate (?), care ca o muncă sisifică se întregesc, sinodul a trecut repede neavînd de a se opri la ceva nou, decît a aproba procedura față cu un al 2-lea incident, cu Alba din temniță, judecat pentru crima „lesa majestate“. (?)

S'au cetit iute și s'au aprobat fără rezerva, ca de obicei de un deceniu, toate punctele din rapoartele înalte. Nici o discuțiune, nici o propunere, prin care s'ar pute inaugura o nouă direcțiune pentru cursul progresiv al treburilor din protopopiat.

Dacă sinodul nu s'ar fi născut mort, apoi negreșit pe lângă toată curtușia n'ar fi trecut fără nici o atențiune peste: statul și progresul, salarele și subreuniunea învățătorilor Zarandeni, precum nici peste numărul înspăimîntător de mare al credincioșilor fără leac de carte.

Nici un domn membru, fie chiar și de gală la sinod, n'a aflat de bine:

a) să reflecteze la statul învățătorilor mai mulți de jumătate provisorii, cari ca atari lucră ca de gloabă, în via Domnului și se dee un sfat, ce ar trebui să facem, ca numărul provisorilor din an în an să deaască s'au unde ar trebui să se denumească ca atari, spre a fi sub o controlă mai severă, pentru-ca progresul să nu stagneze, poporul să nu vegeteze;

b) să obiectioneze, pentru-ce progresul instrucțiunii în unele școli e nesuficient, în altele abia suficient și nici în școală din Brad, (centrul protopopiatului) barem suficient să designeze măsurile, ce resoluție ar trebui să se iee și întrebuițeze față de învățătorii neglijenți;

c) să interpeleze, dacă salarele puse pe hîrtie se și solvesc în realitate, dacă nu occur contracte de învoeli între antistii comunale, și între provisorii pentru un salariu scîrit făcîndu-se concurență în detrimentul școlai;

d) să ceară lămuriri, cum regresează biata subreuniune a învățătorilor zarandeni, cît de mare le e fondul, cît e restanța cotizațiunilor, sau să indice mijloacele, prin cari s'ar pute excita zelul învățătorilor pentru subreuniune;

e) să pretindă o executare energică a ori-cărei decisiuni luate în sinod, ca și a celeluate acum 7—8 ani referitoare la fondarea și înmulțirea fondului protopopesc menit prim loco pentru trebuințele tractului.

Toate aceste chestiuni grave trebuiau discutate sine ira et studio.

Uitasem. Trebuie omul să se sparie, când aude și știe, că din numărul de 39.633 suflete ale tractului Zarand abia 1% știe ceti și scrie! Sărmanii de noi, dacă vom mai suferi ca mulțimea să orbece în întunecare!

Bocșa-română, Februarie 1895.

După insistente rugări dăm loc următoarelor șire:

În numărul 34 al ziarului „Dreptatea“ între alte corespondențe s'a publicat și o corespondență referitoare la concertul împreunat cu joc, ce s'a arătat la 19 Februarie n. în comuna Bocșa-română.

Pentru clarificarea numitei corespondențe în interesul adevărului ne vedem îndemnați a da unele deslușiri în cauză.

Scopul arangării acestei petreceri a fost numai o demonstrațiune contra corului vocal din loc, care la recercarea comitetului de bal în două rînduri s'a adunat și s'a declarat gata a-și da concursul concertând. Dar' cu toate că corul s'a întrunit la recercarea comitetului de bal și mai cu seamă a primarului comunal Petru Vêrdău, sub diferite pretexte nemotivate și nebasate a refuzat concursul corului într'un mod brusc, care împregiurare a dat ansă la o nemulțumire și indignare generală a poporului din comună.

Menirea venitului curat al acestei petreceri a fost la început înmulțirea fondului școlar român din loc, mai tîrziu însă s'a schimbat în favorul unei reuniuni de lectură (internațională) de unde se și poate explica participarea cea vie a neromânilor și îndeosebi a ofițianților.

Mai tîrziu epitropia parohială a avut să aranjeze o petrecere pentru tinerimea școlară în favorul fondului școlar, dar' nu l'a dat permisiune din partea antistiei.

Dintre fruntașii comunei bisericiești numai trei preoți au luat parte, care pe terenul lor de activitate, pe cel bisericesc-școlar, nu numai că nu desvoaltă vre-o activitate, dar' și pe „liliputani“ dñi corespondent al „Dreptății“, care sînt cu tragere de inimă cătră cauzele bisericești și școlare și zădărnicesc și le pun pedeci în activitatea lor. Ne-am bucura din inimă dacă preotul Alexie Popescu și-ar vedea de păstoria turmei sale și ar celebra tot a treia săptămînă serviciul divin, apoi a-și îndeplini datorințele parohiale față de parohienii lui pe care nici nu-i cunoaște, ear' la arangarea concertului împreunat cu joc din partea corului vocal în favorul fondului școlar nici nu a participat, nici nu a contribuit cu dinarul seu. Că o parte a publicului român a luat parte la această petrecere, a fost numai împregiurarea, că a concertat corul mixt din Chiseteu, care de știa adevăratele împregiurări, ce au premers acestei petreceri, de sigur nu și-ar fi dat consimțământul seu. Cât de însuflețiti sînt fruntașii comunei, între care unii nici nu merită numele de fruntaș, pentru cauza poporului, se vede de acolo, că deși unii sînt membri în comitetul parohial dela alegerea lor nu au participat la ședințele comitetului, nici nu și-au scusat absența lor, ear' acum anul tot dîșii au turburat pacea comunei bisericești prin persecutarea învățătorului nostru Dimitrie Pruneș, făcîndu-se unelte unei mîni străine din vecinătate (Bocșa-montană), ale cărei machinațiuni au turburat pacea și a altor frați din comune învecinate, și care, durere, se bucură de încrederea autorităților mai înalte bisericești, pe când de fapt este un om cu doi bani în trei pungi, ear' în comuna sa, prin machinațiunile sale și-a pierdut încrederea, stima și iubirea poporenilor sei, neținînd nimeni cont de el.

Iubirea de pace a fruntașilor comunali a mers până acolo, încît spre a da o probă de conciliațiune, și a ușura soarta învățătorului nostru nevinovat, au dat un atestat, în care antistia comunală atestază, că învățătorul sus numit nu are nici o avere nici mișcătoare, nici nemiscătoare, ear' acum s'a dat o petitiune, — după-cum se vorbește în comună — cătră inspectorul școlar regesc al comitatului Caraș-Severin, pentru de a muta pe învățătorul nostru din comună, din motiv, că poporul este înverșunat în contra lui, pe când de fapt învățătorul nostru Dimitrie Pruneș se bucură de încrederea noastră nemărginită, este stimat și iubit de majoritatea covîrșitoare a poporului, pentru-că ostenește întru promovarea intereselor noastre bisericești și școlare și este în toată privința un om la locul seu.

În fine pentru a pune coroana intențiunilor lor curate și iubirea de înaintare a fruntașilor comunei politice setoși după conlucrarea solidară, ajunge a spune că adunați fiind co-risții în școală ca totdeauna pentru a învăța după usul de până acum, fără nici un motiv, la simpla arătare a fiului vice-judeului, — după consultările avute mai înainte și după-ce de timpuriu au fost gendarmii pregătiți, primarul Petru Vêrdău cu viceprimarul însoțit de gendarmi și toți slugitorii comunali au venit cu o falcă în cer cu alta în pământ la

școală pentru a spargi corul, unde neaflând nici un șgomet primarul Petru Vărdău a venit în locuința învățătorului și într-un ton neevincios, respingător și demn de un adevărat pașe, a anențat pe învățătorul și dirigentul corului vocal apostrofându-l: te fac eu pe tine „cormaister“, te fac eu pe tine dascăl, apoi într-un târziu ca un învingător a plecat cu toată suita sa.

Are dreptul de corespondent al „Dreptății“ că este timpul suprem ca să pună capăt lucrurilor slabe, și să restituie pacea și lucrarea solidară în vrednică comună Bocșă-română, căci răspunderea poate fi înfricoșată în capul celor rătașiți, încapăținați, ci aceasta spune dl corespondent la adresa aceluia care lucră neobosit la înaintarea cauzei poporului și îi onorează epitetul „liliputani“.

Recunoaștem că mai cu seamă în timpurile critice în care trăim azi este lipsă de înțelegere și frățietate și ori-care om cu durere de inimă către legea sa și neamul său, va saluta cu bucurie înfrățirea și lucrarea solidară.

Ear' pacea și dragostea punându-o acestora la inimă și având răsunet credem și noi că atunci petrecerile din Bocșă-română vor pune în mirare o lume întreagă.

Ioan Popovici, preș. com. parohial, Petru Jura, membru în com. Constantin Tina, Simeon Oance, Trif Jeban, episcopii parohiali, Costa Jurcan, Simeon Măciș, Petru Jurca, George Man, Ioan Brebanar, Ioan Frățescu, Isaia Oncie, Demetriu Pruneș, Constantin Moșar, Sofronie Peia, membru în comitet, Ioan Balan, membru în comitet, Iacob Jeba, membru în com. Constantin Once, membru în com. Maxim Once, membru în com. Constantin Ciubă, membru în comitet. Petru Mioc, membru, în comitet Mihai Bojin, membru în com., Nicolae Arghi, membru în comitet, Constantin Peia, membru în com.

CRONICĂ

Sibiu, 23 Martie n.

Guvernul sub acuză. Organul partidului catolic „Fehér-megyei Napló“ serie, că deputații opoziționali au decis să propună punerea sub acuză a guvernului pentru nelegiuiri comise la Nitra.

Știre literară. În foia numărului nostru de azi dăm în traducere una din „legendele florilor“, sub care titlu Paul Mantegazza a scris un volum mare, în care despre fiecare floare aduce câte o legendă admirabilă. Zeloasa noastră colaboratoare, d-șoara Lucreția Popescu, ne va da în fiecare săptămână câte o traducere din legendele marelui scriitor italian.

Fapte ungurești. Știind poporul din comuna Cocu unde mă află de prezent ca învățător, că pe 19 Martie ni-se va pertracta procesul nostru de presă, așa la plecarea mea m'au însoțit până la gara din comuna Tăureni, întârziind însă de tren am rămas peste noapte în numita comună la rudeni. spre surprinderea mea la 11 ore intrară în casă doi gendarmi însoțiți de cinstitul jude Ioan Lupșa, susținându-mă de om pericolul statului. A luat cu mine interogator, apoi a urmat perchișiție, confiscându-mi mai multe poezii. Lucrul s'a înscuțat la pretorul din Ludoș, din partea lor. Cocu, 20 Martie 1895. Iuliu Petricas, inv. gr.-cat.

Condamnat. Din Boroș-Ineu, comitatul Aradului ni-se serie, că Românii de acolo au primit cu multă căldură între ei pe preotul Vasile Bălan, osândit de tribunalul din Arad în ziua de 21 c. la 2 săptămâni temniță de stat, pentru-că acum doi ani, la o adunare populară ar fi agitat contra Jidovilor. La pertractare preotul român s'a purtat foarte brav. Păcătoș s'a arătat numai martorul român Lele, fost notar în Agriș, care pentru mai multe potlogării ce comisesse, a fost destituit. Se vede că acum vrea din nou să intre în grația celor dela putere. Preotul Bălan fusese înainte osândit, pe cale administrativă, la 8 zile temniță ordinară și 100 fl. amendă.

O nouă fărâdelege. Sub acest titlu „Dreptatea“ de azi scrie: Ieri, pe la 6 ore seara am primit dela dl Dr. G. Dobrin, avocat în Lugoj, următoarea depeșă: „Belin, 21 Martie n. (4 ore 50 minute). Fislogăbireul Ioanovici a comis azi mari fărâdelegi în Chișeteu. A intrat cu brachiu în biserica românească și a luat un steag sfânt; apoi a declarat corul desființat. Pe mine m'a scos cu gendarmii din casa parohului“.

Laude binemeritate. „Ellenzék“ de ieri aduce mari laude organului Casei Moșconyi, pentru-că are curajul moral de a da pe față cum d-șoarele Rațiu au voit să treacă în România cu pasaport fals, și astfel confirmă toate suzele, în această chestie, a ziarelor maghiare. Înțelegem laudele foilor patriotice, dar nu înțelegem cum un ziar român discută o astfel de chestie până și în articol de fond, mai ales când știe, că d-șoarele Rațiu nu sânt de loc inovate.

Preot model. Călătorind înspre Ardeal, m'am abătut și prin opidul Baia-de-Criș, fosta capitală a comitatului Zarand; aci înțelegând că azi în săptămâna a doua în post își va lua adio dela parohieni, vrednicul preot Nicolau Bolboca, ales fiind de protopop

al districtului Ciavoei, m'am prezentat și eu ca credincios al bisericii, la serviciul divin. Misa o pontifica preotul Nicolau Bolboca, și răspunsurile liturgice le executa corul vocal, înființat de zelesul preot amintit mai sus. După săvârșirea misei, preotul prin o cuvântare acomodată actului își ia rămas bun dela parohienii sei, mulțumindu-le pentru sucurul și bunăvoința cu care au fost față de el, întru îndeplinirea agendelor bisericești, școlare și naționale, în restimpul de 13 ani. Îi îndeamnă la solidaritate, se nu se lase a fi sedus de inimiză, se-și iubească legea și națiunea, promițându-le totodată că și din departare, le va da mâna sa de ajutor, îngrijindu-se încât fi va fi cu puțință, ca parochia din Baia-de-Criș să fie ocupată de un vrednic urmaș al seu. În tot decursul vorbirii sale, n'a fost alta decât plângere și tânguire din partea iubitorilor sei parohieni. În numele parohienilor și al corului Românașul Petru Floria mulțumește parohului pentru ostenelele și conducerea cea înțeleaptă în restimp de 13 ani, rugându-l ca și în viitor se-și aducă aminte de ei, în rugăciunile sale, promițându-l că în veci nu-l vor uita. Cere apoi binecuvântare asupra poporului, care unul câte unul venia spre binecuvântare, sărutându-l mâna. Eată părintele cel adevărat, eată turma cea bună, care și-a iubit păstorul seu! Onoare unui astfel de păstor! Onoare unei astel de turme! *Calătorul.*

Aniversare. Duminecă 12 Martie v. societatea studenților universitari „Unirea“ din București, va serba a XVI-a aniversare. Cu acest prilegiu se va ține, seara, o ședință publică la orele 8 în localul societății din Calea-Plevnei nr. 17. În această ședință dl Iulian Stăncescu, va face o dare de seamă asupra mersului societății în decursul anului expirat; dl Anastase Georgescu va ține o disertațiune despre „Valoarea accesoriilor pentru scris în timpul lui Pericle“, ear' dl Ioan Florescu (Băilești) de „Teranul român“.

Serată cu recitație și concert se va ține în sala „Reuniunii germane de muzică“, Dum., în 24 Mart. 1895 de dnii Leo Grand, și Iul. Schöntag, cu binevoitorul concurs al domnilor Wilhelm Connerth, Iulius Jahn și Mihail Ongyerth. **Programul:** Partea I. 1. Der Strike der Schmiede, poezie dramatică de F. Coppée. 2. Leo Grand; 2. Strandgut, poezie de F. Coppée. 3. Iulius Schöntag; 3. a) Wie berührt mich wundersam, cântec de F. Bendel; b) Mir trüme von einem Königskind, baladă de Hartmann cântat de Wil. Connerth; 4. Scene din „Sachs von Harteneck“, de M. Albert. Iulius Schöntag și Leo Grand; 5. Drei Räusche, de Kaiser Leo Grand. Partea II. 6. Der Rabe, poezie de Edgar Poe. Iulius Schöntag; 7. a) Frühlingssglaube, cântec de F. Schubert; b) Ballgeflüster, cântec de Maier-Hellmund, cântat de M. Ongyerth; 8. König Ottokar's Glück unde Ende, de Grillparzer (actul 3 se-na 6); Rudolf von Habsburg. Leo Grand; König Ottokar. Iulius Schöntag; 9. Die Entsagung, cântec de Mascagni. cântat de Wilh. Connerth; 10. Don Carlos, de Friedrich de Schiller (actul 3 scena 6); König Philipp II. Leo Grand; Marquis Posa. Iulius Schöntag. Acompaniarea cântecelor a binevoit să primească dl Iulius Jahn. **Prețurile locurilor:** Stal I. 1 fl., stal II. 70 cr., entree 40 cr. Venzarea biletelor a binevoit să o primească dl G. A. Seraphin în librăria sa proprie. Începutul la 7½ ore.

Manuscrisul împăratului. O literatură germană compune un album din „zisele“ oamenilor însemnați. — Așa a suplicat și la Monarchul nostru se trimite un manuscris pentru acest Album. — Cancelaria de Cabinet a anunțat, că Maiestatea Sa a trimis următorul cuvânt caracteristic: „Preține dela tine și dela altul împlinirea punctuală a datorițelor, dar' fi blând în judecarea greșelilor altora“.

Uniforma preoților din România. Sf. Sinod al României a discutat Mercuri reforma costumul preoțesc. Această reformă a fost admisă, serie „Timpul“. Sf. Sinod a numit raportor pe P. S. Sa episcopul de Roman.

Academia-Română. Vineri la 10/22 Martie Academia-Română a ținut ședință publică în localul ei din Calea-Victoriei 135. Dl I. Kalenderu a citit un memoriu despre „Vilegiatură și reședințele de vară la Români“.

Știri personale. „Timpul“ serie: dnii I. Mera, dela Karlsbad, și I. Calinciu, dela Marienbad, se află de mai multe zile în capitală.

O mare sărbătoare internațională. Cetim în „Timpul“: Am anunțat mai zilele trecute că guvernul nostru, fiind invitat să iee parte la sărbătura inaugurării canalului de Nord-Vest, care unește Marea-Baltică cu Marea Nordului, ministrul de războiu a dispus ca întrușătorul „Elisabeta“ și bricul „Mircea“ să iee parte la această inaugurare. Bricul „Mircea“, pus sub comanda dlui maior I. Coandă, va pleca într-una din zilele dela 10—15 Martie, ear' întrușătorul „Elisabeta“, pus sub comanda dlui Colonel Ursianu, care este tot-odată și comandantul superior al acestor două bastimente întrușite, îl va urma cu 10 zile în urmă. Ziarele străine ne informează că la această sărbătoare, Țarul Nicolae II. va fi reprezentat prin marele duce Alexis; împăratul Francisc Iosif prin arhiducele Francisc Ferdinand d'Este; regele Italiei prin ducele de Genua și regele Belgiei prin principele Albert. La marea revistă a marinei vor lua parte 40.000 oameni, și anume: 12—13.000 matrozi germani și 25—26.000 din personalul marinei străine.

Înmormântare. În momentul când punem ziarul sub presă se încep funeriile pentru ducerea la cele vecinice a studentului în tehnică Nicolae Cristea, fiul mai mare al veneratului martir Nicolae Cristea. Întreg publicul român din Sibiu asistă.

Din public.)*

Convocare.

Conform prescrișelor §-lui 45 din „Statutul organic“, convoc și declar prin aceasta de convocăți pe onorații domni membri din cler și mireni ai sinodului protopresbiterial ordinar, la ședința ordinară anuală ce se va ține *Joi în 16 Martie v. a. c., la 9 ore a. m.* în edificiul școlii noastre din cetate în Sighișoara cu următorul

PROGRAM:

1. Deschiderea ședinței prin presidiu.
2. Comunicarea ordinului prea vener. consistor archidieceșan din 13 Iunie 1894 Nr. 2821 Plen.
3. Comunicarea ordinului prea vener. consistor archidieceșan din 17 Maiu 1894 Nr. 3304 B.
4. Censurarea raportului comitetului protopresbiterial pe anul școlar 1894 și 1893/4 școlar.
5. Censurarea rațiociniilor protopresbiteratului pe anii 1893 și 1894.
6. Alegerea unui membru (asesor) în scaunul protopresbiterial în locul decedatului paroh din Laslea-mare Nicolau Gheaja.
7. Propuneri.
8. Alegerea unei comisii pentru verificarea protocolului.
9. Încheierea ședinței prin presidiu.

Sighișoara, 21 Februarie 1895.

Președintele sinodal:

D. Moldovanu,
protopop.

Mulțumită publică.

Cu prilegiul petrecerii arangiate la 24 Ianuarie n. a c. în Borgo-Prund în favorul școlii confesionale din Borgo-Thia au mai încurs oferte benevole dela următorii:

Prin colecta dlui Dr. Simeon Tămaș, candidat de avocat în Lugoj suma de 10 fl., și anume dela domni: Dr. Isidor Pop, Dr. N. N., Vasiliu Jurca, Dr. Stefan Petrovici, avocat, Dr. Ioan Maior, avocat, Nicolau Nestor, secretar episcopesc, Dr. Iacom Maior, medic, Coriolan Brediceanu, adv., Dr. George Dobrin, avocat și Dr. Simeon Tămaș, cand. de avocat ca colectant dela fiecare câte 1 fl. Au mai încurs apoi dela d-nii învățători Ioan Ianca din Borgo-Bistrița și Simeon Pahone din B.-Joseni dela fiecare câte 1 fl. Resultă deci un venit curat în favorul amintitei școlae de 53 fl. 08 cr.

Exprim deci pe această cale tuturor acelor marinoși domni, care au contribuit sume la petrecerea arangiată în favorul școlaei confesionale din Borgo-Thia cele mai sincere mulțumite și nu mai puțin dlui colectant.

Borgo-Thia, 14 Martie 1895.

Ioan Dologa,
preot.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primește răspunderea

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „TRIBUNEI“.

Budapesta, 23 Martie n. În continuarea discuției speciale, baronul Rudnyánsky propune în numele comisiei de a se lăsa afară §. 26.

Ministrul Wlassics primește propunerea, deoarece-ce în privința aceasta se află dispozițiuni în legea sancționată deja despre religiunea copiilor.

Ceialaltii §§-i au fost primiți fără discuție.

Urmă apoi a treia cetire. La propunerea lui Zichy Nándor, votarea se face după nume.

Dintre adversarii reformelor au votat pentru proiectul de lege: Zichy Ferencz, Szapáry Géza și Festetich Tassilo.

S'a primit cu 127 voturi contra 112 cu modificări propuse.

Budapesta, 23 Martie n. Casa Magnaților a respins proiectul despre recepțiunea Ovireilor cu 117 contra 111, adică cu 6 voturi majoritate.

Bibliografie.

A apărut Nr. 7 al revistei literare-beletristice, pentru familie „Rândunica“ cu următorul sumar: An. d. Marg Moldovan. — Țeran român, de Antoniu Popp. — Judele Zăbun, de I. E. Prodan. — Dela sate, de V. B. Muntenescu. — George Dandin sau bărbatul înșelat (trad. de Iosif Schiopul. — Copilă, tu ce crezi? de Alexandru. — Rămurele: Schițe și portrete, de Ilarie Chendi. — De ce broșea nu putrezește, de Gr. Sima a lui Ioan — Felurimi.

„Rândunica“ apare în Sibiu, de trei-ori pe lună și e redactată de dl Silvestru Moldovan. Conținutul ei e variat, amuzant și instructiv. Prețul abonamentului e pe an 6 fl., pe 1/2 an 3 fl., pe an 1 fl. 70 de cr.

La librăria „Institutului Tipografic“ din Sibiu se află următoarele cărți:

- „Despre influența impregiurării“, de Panaite Zosin . . . —.55
„Copii de pe natură“, de Negruzzi . . . 1.65
„Doina“, conf. ținută la ateneul din Bărlad, de Măndrescu . . . —.28
„Homo-Sum“, roman de Ebers . . . 1.—
„Critice“ 1867—1892, de Maiorescu. Vol. I. și II. a 2 fl. 20 cr. . . 4.40
„Povestile Bănatului“, de Căntana . . . —.30
„Iosii“, de Macedonski . . . 2.20
„Elemente ungurești în limba română“, de Măndrescu . . . 1.50
„Iosii“, de Negruzzi . . . 1.10
„Teatru“, de Negruzzi. 3 Vol. . . 8.25
„Pui de lei“, de Nenițescu . . . 1.10
„Literatura popor. română“, de Gaster . . . 2.75
„Să auzim, toate . . . —.25
„Scrierile părinților apostolești“, de Dr. Iuliu Olariu . . . —.75
„Introducere la psihofisică“, de Mihailescu . . . 1.90
„Povestiri“, alese și întocmite de Petra Petrescu . . . —.75
„Merinde dela școală“, de Popa . . . —.60
„Cășitorul“, dramă în 2 acte de Livescu . . . —.55
„Bate la ușă“, de Carmen Sylva „Studii Critice“, de Ghera. Vol. I. și II. a 2 fl. 20 cr. . . 4.40
„Ode“, „Epode“, „Carmen Saeculare“, de Ollanescu . . . 3.30
„Memorial“, Archiep. și Metropolitul Andrei baron de Șaguna, de Nicolae Popea . . . fl. 1.30
„Staroste“, de Pop Reteganul „Istoria Românilor sub Mihail-Vodă-Viteazul“, de Nicolau Bălcescu . . . 2.20

Călindarul zilei.

12/24 Martie 1895.

Iulian: Cuv. P. Teofan.
Gregorian: Gavril Av.
Soarele: răsare 6.21 apune 6.00 m.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 23 Martie n. 12 ore dimineața.

Observată	Diferența din președ.	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vântului
729.9	—12	— 16	+4.8 — 28	SO

Din țeară 21 Martie n. 7 ore dimineața.

Stațiunile	Presiun. atmosf. în mm.	Temperatura Celsius	Vântul direcția	tura
Budapesta . .	759	— 6.8	V	1
Sămar . . .	760	— 3.1	SO	2
Cluj . . .	756	— 4.2	—	—
Orșova . . .	763	— 2.0	V	3
Arad . . .	760	— 1.7	O	1
Panciova . .	760	— 5.3	NV	4

Sositi în Sibiu.

În 23 Martie 1894.

Hotel Habermann. M. Zech, econom M. Csek privatier din Urvegen.

Hotel Neuhrher. M. Steiner, p-ivatier din Keeskemet. F. Tamely W. Grünfeld, W. Kluberger, S. Stolz, A. S. dörfeld, din Viena. I. Temer, E. Senayi în Bud-pesta toți comercianți.

14 cruceri pro metru cele mai moderne stife imprimate pentru

Haine femeiești

precum și mii de feluri de stife practice și elegante pentru haine femeiești, bărbatești și pentru copii după ultima dăin de țesături cele mai durabile și mai fine de lână și de bumbac cu cele mai înalte prețuri de fabrică pro metru, sau pro bucată la adresa privaților. [1118] 1—52

OETTINGER & Co., ZÜRICH (Elveția.)

Colecțiuni bogate de mostre la cerere franco. Ilustrațiuni colorate de modă gratis. Porto pentru Elveția: scrisori 10 cruceri, cărți postale 5 cruceri. Franco în casă la privați.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 20 Mar. n. 1895.

Săminte	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilo
dela	până	dela	până	
Grâu				
Bănățeneș nou	75	76		
Grâu dela Tisa	75	76		
Grâu „Pesta“	75	76		
Grâu de Alba Reg.	75	76		
„Bacica“	75	76		
Grâu ung. de Nord.	75	76		
Săminte, vechi ori noue	Soiul	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	
			dela	până
Sécără			70—72	5.75
Orz	de nutreț	60—62	6.25	6.55
„	de vinar	62—64	6.60	6.90
Oves	de bere	64—66	7.20	8.0
Cucuruz (porumb)	bănăț.	75	6.55	6.60
Meiu	de alt soi	75	6.20	6.80
Hrișcă				
Grâu	Sept.-Oct.	7.42	7.14	
Cucuruz	Mart.-Apr.	6.80	6.41	
Oves	Maiu-Iun.	6.39	—	
„	Iulie-Aug.	6.28	6.30	
„	Mart.-Apr. Oct.	—	—	
Produce diverse	Soiul			
			dela	până
Săm. de trif.	Lucernă ungurească	38.—	48.—	
„	roșie	58.—	67.—	
„	rafinat	—	—	
„	dela Pesta	49.—	49.50	
„	dela țeară	—	—	
Slănină	sfântată	42.50	43.—	
„	afumată	48.—	49.—	
Său		—	—	
Prune		—	—	
Licitar	slavon, nou	17.—	18.—	
„	bănățeneș	14.—	14.0	
Miere	brută	—	—	
„	galbini străcurată	—	—	
Ceară	de Rosenau	—	—	
Spirit	brut	—	—	
„	Drojdite de spirit	—	—	

Cursul pieții din Sibiu.

Din 23 Martie n. 1895.

Hârtie-monetă română . . . Cump. 9.6 vënd. 9.70
Lire turcești . . . „ 10.97 „ 11.09
Imperiali . . . „ 9.80 „ 9.86
Ruble rusești . . . „ 1.31½ „ 1.32½

Bursa din Budapesta.

Din 20 Martie n. 1895.

Renta de aur ung. 6% . . . 124.25
„ de aur ung. 4% . . . 99.10
„ ung. val. cor. 4% . . . 127.50
Imprumutul căilor ferate ung. . . 125.60
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune) . . . 125.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune) . . . 105.—
Bonuri rurale ung. . . 98.50
„ croate-slavone . . . 98.50
Obligațiunile desp. regalilor . . . 101.
Imprumut cu premiu ung. . . 161.50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin . . . 153.50
Renta de hârtie austriacă . . . 101.50
„ de argint austriacă . . . 101.50
„ de aur austriacă . . . 124.75
Losurile austriace din 1860 . . . —
Acțiunile băncii austro-ungare . . . 1095.—
„ de credit ung. . . —
„ „ austr. . . —
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și economii „Albina“ . . . 101.—
Argintul . . . —
Galbeni împărătești . . . 5.76
Napoleon d'ori . . . 9.73
Mărci 100 imp. germane . . . 60.75
Londra 10 Livers sterlingi . . . 124.40

Bursa de Viena.

Din 20 Martie n. 1895.

Renta de aur ung. 6% . . . 124.20
„ „ „ 4% . . . 99.15
„ ung. v. c. 4% . . . 127.25
Imprumutul căilor ferate ung. . . 127.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune) . . . 125.40
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune) . . . 105.—
Bonuri rurale ung. . . 98.80
„ croate-slavone . . . —
Imprumut cu premiu ung. . . 161.0
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin . . . 153.—
Renta de hârtie austriacă . . . 101.60
„ de argint austriacă . . . 101.80
„ de aur austriacă . . . 124.80
Losuri austriace din 1860 . . . —
Acțiunile băncii austro-ungare . . . 1084.—
„ de credit ung. . . 472.—
„ „ de credit austr. . . 408.70
Argintul . . . —
Galbeni împărătești . . . 5.76
Napoleon d'ori . . . 9.73
Mărci 100 imp. germane . . . 60.07
Londra 10 Livers sterlingi . . . 131.87

Bursa de București.

Din 7 Mart. v. — 4 ore p. m. . . Cassa.
Renta rom. per 1875 5% . . . 100
Renta română amort. 5% . . . 97
Renta (Schuldverschreib) . . . 09½
Oblig. de stat C. F. R. 6% . . . —
Renta rom. (Rur. conv.) 6% . . . 100½
Imprumutul municipal 5% . . . 87½
Scrisuri func. rurale 5% . . . —
Scrisuri func. rurale 7% . . . —
Idem urbane 7% . . . —
„ 6% . . . 102
„ 5% . . . 87
Banca-Nat. (100

Avis!

Se află de vânzare

fên bun

În comuna G. Hodac, aproape de gara Szász-Régen. Doritorii de a cumpăra se se adreseze la subscrisul

B. Harșianu,
advocat în Sibiu.

[1138] 1—3

un asistent

sub condiții favorabile.

L. Ciuciu,
farmacist.

[1125] 1—3

PENTRU SESONUL DE PRIMĂVARĂ ȘI DE VARĂ

umilit subscrisul își permite a atrage atențiunea p. t. publicului asupra

depozitului seu mare de stofe și bine asortat,

care se distinge prin o bogată colecțiune din cele mai frumoase și mai moderne stofe, și a se recomanda totodată pentru confecționarea tuturor felurilor de

HAINE BĂRBĂTEȘTI

după cel mai nou fason cu cele mai ieftine prețuri.

Mustre se trimit la cerere gratis, ear' comanda din afară se efectuează repede pe lungă rambursă. Hainele neconvenabile se primesc înapoi.

Mulțumind pentru încrederea cu care și până aci am fost onorat, mă rog și pe viitor pentru binevoitoarea clientelă cât de numeroasă.

Cu distinsă stimă

A. F. WENSKY,

croitor de bărbați

Sibiu, str. Cîsnădiei 12.

[1130] 1—4

Banca generală de asigurare mutuală „TRANSILVANIA“.

A XXVI-a adunare generală ordinară

va avea loc Duminecă 7 Aprilie n. a. c. la 11 oare înainte de prânz în sala de ședințe a comunității orașenești (curtea statului, strada Măcelarilor Nr. 2).

Obiecte de pertractare sînt:

1. Darea de seamă despre afacerile anului 1894.
2. Raportul comitetului de supraveghere.
3. Integritatea consiliului administrativ.
4. Alegerea comitetului de supraveghere.
5. Propuneri incurse.
6. Sortire de obligațiuni ale fondului de întemeiere.

Sibiu, în 6 Martie 1895.

Consilul administrativ.

[1063] 2—3

Serviciu prompt și real.

Deschidere de local

al
fabricei sibieni de postav, flanel, moldon și mărfuri de modă
din pădurea orașului nr. 10.

Premiată în Budapesta, Dej, Fünfkirchen, Sibiu, Stuhlweissenburg.

Maria-Teresiopol. Viena. Arad și Timișoara.

Umilit subscrisul îmi permit a anunța onoratalui public din oraș și din giur, că am deschis în piața de aici

PIAȚA-MARE Nr. 9

lungă palatul Bruckenthal

un deposit corespunzător cu spiritul timpului de astăzi, de tulpăne, flanele, moldon, stofe de modă pentru bărbați, stofe de paltoane pentru dame, pleturi, postavuri militare fabricat propriu din lână curată garantată, precum și un mare asortiment de postavuri din străinătate ca egalizare de billard etc. etc. cheviot, stofe de Strich și Kammgarn.

Pentru comoditatea onoratalui public întru confecționarea vestimentelor după cele mai noue jurnale de modă, m'am simțit îndemnat a îngrijii și de un croitor bun și am angajat spre scopul acesta pe dl

Alexandru Wilfinger, croitor,

recunoscut în resortul seu de un măiestru destoinic și practic, care a servit un șir de ani, ca croitor atât în Viena, cât și în Budapesta, ear' de 16 ani lucră ca măiestru în piața de aici, și deci sînt în plăcuta poziție a corespunde întru toate și punctual tuturor așteptărilor.

Asigurând onoratalui public, că va fi solid servit atât en gros cât și en detal pe lungă prețuri moderate, mă recomand bunăvoinței deosebite și semnez

[1106] 2—10

cu distinsă stimă

Adolf Scholze, fabricant de postavuri.

Prețuri ieftine fixe.

Mustre la cerere gratis și franco.

Principiul: vânzare multă, fotos puțin.

Recunoscută de cea mai bună hârtie de țigări franțoească

este

„LE GLORIA“

de

[2267] 23—50

Iosif Bardou & Fils,

Perpignan-Paris.

60 medaile de aur, 16 diplome de onoare, 20 diplome „Hors Concours“.

„LE GLORIA“ hârtie de țigări întrece necondiționat pe toate celelalte hârtii de țigări existente în bunătațe și finețe.

„LE GLORIA“ este numai atuncia fină când pe fiecare cartică se vede firma „Joseph Bardou & Fils“ ca inscripțiune.

„LE GLORIA“ hârtie de țigări se capătă cu marginile atât lustruase cât și dințate (perforate).

„LE GLORIA“ se vinde și în tuburi de o analitate ne mai pomenită până acuma de excelentă.

„LE GLORIA“ hârtie de țigări și tuburi se capătă în toate prăvăliile „Nürnberg și hârtie en gros“ precum și la trafici.

Cal mai bun mijloc contra ploștelor, purcelor, insectelor.

Zacherlin

Motilor, tritor, paraziților etc. etc.

Efect miraculos! Omoară — ca nici un alt

mijloc — ori-ce insect, pentru-ce și este ca unic laudat și căutat în lumea întreagă. Semnele lui sînt: 1. flaconul sigilat, 2. numele „ZACHERL“.

Se poate procura în Sibiu la domni:

Julius Ballmann.	Josef Jikeli.	Josef Schwarz.
Johann Billes.	Gustav Kessler.	Georg Serföő.
Wilhelm Frank.	Ludwig Kurovsky.	K. Tartler.
Ludwig Fuchs.	Daniel Löw.	J. Franz Wagner.
R. Gardik.	Michael Mathias.	Josef Wagner.
G. W. Grohmann.	J. B. Misselbacher sen.	Wilhelm Wazek.
Gustav Gürtler.	J. C. Molnár, Apoth.	Josef Zimmermann.
Ludwig Gürtler.	F. A. Reissenberger.	F. Zweiler.
Friedrich Homm.	Daniel Schön.	
F. Jahn & Söhne.	Rudolf Schuster.	

[971] 1—10

Deposite se află în toate localitățile din Transilvania acolo unde se află afișate placate despre Zacherlin.

Salon de pianuri și atelier de reparaturi

F. A. KAUFFMANN,

Piața mică nr. 13. Sibiu, Piața mică nr. 13.

Mărimdu-mi depositul meu de pianuri și armoniuri încât se pot „satisface toate așteptările publicului mare“, îmi permit cu respect invitarea, de a-mi cerceta cât mai des depositul meu. Condiții avantajoase de vânzare asigurate; garanția se înțelege de sine și sper că-mi voi asigura în măsură tot mai mare mulțumirea și încrederea onoratalui public. Instrumentele usate le schimb sau le cumpăr.

[757] 8—10

Un asistent

harnic află aplicare imediată pe lungă condiții favorabile la D. Baneu, farmacist în Seliște; tot aci află loc de practisat

un tinăr

din familie bună, absolut de 6 cl. gimnas. și cu cunoașterea limbii maghiare.

[1109] 2—3

Inelele mele de goldin

au dobândit un renume în toată lumea. Bucata costă fl. 1.50.

Aceste inele nu se pot deosebi de adevărate inele de aur nici de către oameni cunoscători; ele sînt executate în fasoanele cele mai moderne, foarte fine.

Inelele mele adevărate de goldin posedă o astfel de trănicio, încât oferă o garanție în scris pe cine ai că-și vor păstra în totdeauna strălucirea lor de aur.

Nr. 142.

Inel de goldin cum poartă cavalerii cu brillant imitat fl. 1.50.

Nr. 112.

Inel de goldin cum poartă marchizii, cu imitație de topas de aur fl. 1.50.

Nr. 67.

Inel de goldin pentru petiuit, cu imitație de ametist fl. 1.50.

Nr. 117.

Inel de goldin cum poartă marchizii, cu imitație de turk fl. 1.50.

Inele de goldin pentru logodiți, bucată fl. 1.20.

Ca măsură ajunge o fășioară de hârtie.

Cataloge ilustrate se trimit fără plată franco.

Expedarea se face prin ramburs (Nachnahme) d. cătră singurul deposit.

Alfred Fischer, Wien,
I., Adlergasse 12.

La „Institutul Tipografic“ în Sibiu se află de vânzare:

PORTRETUL

dlui Dr. Vasile Lucaciu.

Un tablou în mărime de 38x28 cm.

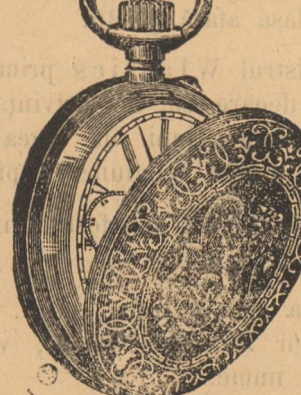
Preț 50 cr.

Hârtie de scrisori cu inscripția

„Totul pentru Națiune!“

lozinca sublimă a Fetei Române efectuează Librăria „Institutului Tipografic“ în orice mărime de hârtie, cu diferite arabescuri, în cutii sau fără cutii.

6 fl. 6 fl.

SENSAȚIE

produc acum inventatele

Ciasornice de buzunar remontoar goldin, originale din Genf.

(Savonnette) cu mașinărie de nikel cu presiune cele mai fine, antimagnetice.

Mulțumită executării lor de toată frumuseța și eleganța, aceste ciasornice nu pot fi deosebite de ciasornicele adevărate de aur nici de către oamenii cunoscători. Capacele zugrăvite cu minunație rămân întotdeauna absolut neschimbate și putem oferi garanția pentru mersul regulat al lor timp de 3 ani.

Prețul unui ciasornic e de 6 florini.

Adevărate lanțuri de aur cu carabiner de siguranță, fasonul de sport, marchis și panțer fl. 1.50.

La fiecare cias se dă un sceleț de curea.

[2/1] 8—6

Ciasornicele de goldin sînt răspândite în urma precisiității lor excelente printre cea mai mare parte a drumurilor de fer ale statului și se pot procura numai dela

Alfred Fischer, Wien I., Adlergasse 12.

Se trimite cu rambursă (per Nachnahme).